DEMİR-ÇELİK İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İletişim için: demircelikiscileri@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 582 Mayıs 2010

1 Mayıs coşkusu ile MESS Grup Sözleşmelerine hazırlanalım!

İşçi sınıfının baharının simgesi olan 1 Mayıs birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak tüm dünyada ve Türkiye'de coşkulu eylemlere konu oldu. İşçiler kapitalizme, emperyalizme ve insanlığa getirdiği yıkıma karşı öfkeleri ile meydanları doldurdu.

Yüzbinlerce sınıf kardeşimiz İstanbul'da Taksim Meydanı'ndaydı. 3 yıldır giderek büyüyen kararlılık sermaye devletine geri adım attırdı, Taksim özgürleşti, işçi sınıfı mücadelesinin önündeki 12 Eylül korku duvarına büyük bir darbe indi.

Taksim 1 Mayıs'ında bir darbeyi de ihanetçi sendika ağaları yedi. Taksim'i özgürleştiren işçi sınıfı coşkusu ile sendikal ihanet çetelerine kürsüyü dar etti. Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu başta Tekel işçileri olmak üzere direnişçi işçilerin öfkesi karşısında çareyi kaçmakta buldu.

İzmir'de de onbinler sermaye devletinin sosyal yıkım saldırılarına karşı Gündoğdu Meydanı'nı doldurdular. **Sınıf bilinçli demir çelik işçileri** olarak bizler de **Metal İşçileri Birliği** ile sınıf kardeşlerimizin yanındaydık. Gündoğdu Meydanı'nda taleplerimizi haykırdık, kararlılığımızı biledik. "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" diyerek sesimizi sınıf kardeşlerimizin sesine kattık.

Demir çelik işçileri;

2010 1 Mayıs'ında toplumun gündemine bir kez daha işçi sınıfı damgasını vurdu. Bir kez daha işçiler konuşurken sahte gündemlerle ve çatışmalarla yaygara yapanlar susmak zorunda kaldı. Magazin haberciliği yapan işçi-emekçi düşmanı medya bile saatlerce 1 Mayıs kararlılığını ekranlara taşıdı.

Krizin faturasına karşı fabrika direnişleri ile başlayan mücadele Tekel işçilerinin Ankara'nın göbeğinde yaktıkları direniş ateşinin ardından 2010 1 Mayıs'ı ile yeni bir eşiğe geldi. Sendika ağaları bir kez daha kendilerinden bekleneni yaparak 26 Mayıs genel grevini ortada bıraksalar da 1 Mayıs mücadelenin daha da güçlü bir kararlılıkla büyüyeceğini bir kez daha göstermiş oldu.

Kardeşler;

Biz demir-çelik işçilerinin ve tüm metal işçilerinin önünde Toplu Sözleşme gündemi var. Yaz sonunda sendikalarımız ile patron sendikası MESS toplu sözleşme masasına oturacaklar. Önümüzdeki iki yıl için çalışma koşullarımızın pazarlığını yapacaklar. MESS ve patronlar bir kez daha kazanılmış haklarımıza göz dikecek, sendika ağaları bir kez daha ihanet sözleşmesini imzalamanın yollarını arayacaklar.

Demir çelik işçileri;

Mücadele mutlaka büyüyecek. Ama bu mücadeleyi sonuç alıcı bir kazanımla büyütebilmek için önümüzdeki döneme daha örgütlü bir şekilde hazırlanmalıyız.

Geleceğimizi belirleyecek toplu iş sözleşmesi gibi yakıcı bir gündem önümüzde duruyorken MESS'i dayatmalarına boyun eğmemeli, sendika ağalarının ihanetlerine geçit vermemeliyiz.

Toplu İş Sözleşmelerine bugünden hazırlanmalı, taleplerimizi belirlemeli, komitelerimizi kurmalıyız.

İhanetçi sendika ağalarını her fırsatta sıkıştırmalı, gerektiğinde onlardan da hesap sorabilmek için bağımsız TİS Komitelerinde örgütlenmeliyiz.

1 Mayıs'ın coşkusu ve kararlılığı ile metal patronlarının sendikası MESS'e ve demir çelik patronlarına çaldıklarını geri alacağımızı, geleceğimize sahip çıkacağımızı göstermeliyiz.

Demir çelik işçisi köle değildir!

Yaşasın işçilerin birliği!

Her yerde 1 Mayıs coşkusu!

İşçi sınıfının uluslar arası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs Türkiye'de ve dünyada milyonlarca işçi ve emekçinin meydanlara taşıdığı coşku ile geride kaldı. Milyonlarca insan 1 Mayıs'ta da sermaye sınıfının zorbalığına karşı eşit ve özgür bir dünyaya duyduğu özlemi dile getirdi.

Türkiye'de 2010 1 Mayıs'ının en önemli yanı 3 yıllık zorlu bir mücadele sonucu Taksim'in kazanılması oldu. Yaklaşık 200 bin kişi 3 koldan Taksim Meydanı'na aktı, 12 Eylül askeri faşist darbesinin ektiği umutsuzluk tohumlarını söküp attı. Taksim 1 Mayıs'ının bir diğer önemli yanı ise direnişçi işçilerin sendika ağalarına karşı aldığı tutumdu. Başta Tekel işçileri olmak üzere İSKİ'den, Belediyelerden ve farklı direnişlerden işçiler bu hainlere 1 Mayıs kürsüsünü dar ettiler, Türk-İş ağası Mustafa Kumlu'yu konuşturmadılar.

İstanbul Taksim dışında ise ülkenin onlarca ilinde 1 Mayıs yine coşkuyla kutlandı. İzmir'de 40 bin civarında işçi emekçi toplanırken, Ankara'dan Bursa'ya, Kocaeli'den, Adana'ya dört bir yanda onbinler meydanları doldurdu. Kürt işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı illerde de bu yıl her zaman olduğundan daha güçlü kutlandı 1 Mayıs. Kürt işçi ve emekçiler de ulusal kurtuluş özlemleri ile sınıfsal özlemlerini birleştirdiler. Newroz ruhunu 1 Mayıs alanlarına taşıdılar.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden Kore ve Japonya'ya, Rusya'dan Amerika'ya kadar dünyanın farklı farklı ülkelerinde de 1 Mayıs meydanlarından işçi sınıfının öfkeli sloganları yansıdı. Rusya'da yaklaşık 2 milyon kişi sosyalizme duydukları özlemle meydanlardaydı. Fransa'da işçiler 1 Mayıs meydanlarında emeklilik yaşının 60'tan 65'e çıkarılmasını protesto ederken Yunanistan'da ise kapitalizmin iflasının işçi emekçilere fatura edilmesine karşı kitlesel ve öfke dolu eylemler gerçekleşti.

"Bundan sonraki 1 Mayıslara daha iyi hazırlanmalıyız!"

Bakırçay havzasında çalışan binlerce demir-çelik işçisinden biriyim.

Güvencesiz ve geleceksizliğin her geçen gün kara bulutlar gibi üzerimize çöreklendiği bir dönemde bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık. Bu yılki 1 Mayıs geçen senelere göre çok daha farklıydı. İzmir'de geçen sene **Demir-Çelik İşçileri** pankartı arkasında yürümüştük. Bu sefer ise *"İşten Atmalara, Esnek Çalışmaya, Taşeronlaştırmaya Hayır! Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni"* şiarlı **Metal İşçileri Birliği** pankartı arkasında yürüdük. Anlamlı bir katılım da sağlandı.

Bu yıl 1 Mayıs'ın farklı olan yanı ise İstanbul' da kazanılan Taksim zaferiydi. Yıllarca ödenen bedeller ve özellikle son üç yıldır gösterilen kararlılık Taksim'in kazanılmasında bir dönüm noktası oldu. Ayaklar baş olmayı hissettirdiğinde karşısında hiçbir gücün duramayacağını bir kez daha gösterdi.

İzmir' e baktığımızda ise en kitlesel 1 Mayıslardan biri yaşandı diyebiliriz. Burada rahatlıkla 40 bine yakın bir kitleden bahsedebiliriz.

Ama bizim için daha önemlisi iş kolumuz olan metal sektöründen ne kadar işçinin sömürüye karşı alanlara çıkabildiğidir. Örgütlü olan fabrikalar dahi alana çıkamadılar. Metal sektöründeki örgütlülüğün başını Türk-Metal çetesi çektiği için işçileri alana toplamak gibi özel bir çaba da harcamadılar. Yakın çevrelerini çağırmakla yetindiler. Gözle görebildiğimiz tek şey örgütlü olduğu bazı fabrikalarda 1 Mayıs afişlerinin asılması oldu. Bunda da sınıf bilinçli demir çelik işçilerinin yarattığı basıncın etkisi muhakkak ki vardır.

Demir-çelik işçileri olarak daha fazla sömürülmek istemiyorsak bundan sonraki 1 Mayıslara daha iyi hazırlanmalı, havzada şalterleri indirerek alanlara çıkabilmeliyiz. Ayakların baş olacağını sömürücü patronlara ve onun devletine gösterebilmeliyiz.

Her gün 1 Mayıs, her gün mücadele!

Metal İşçileri Birliği'nden bir Demir-Çelik İşçisi

Rüzgarın kanatlarında türkülerin uçuştuğu günler için....

Yaklaşık 10 yıldır İzmir'de yaşıyorum. İzmir'de birçok işyerinde çalıştım ve hepsinde insanlarla 1 Mayıs'ı tartıştım. İnsanlara 1 Mayıs'ı sorduğumda "Komünist bayramında ne işin var, boş şeylerle uğraşma!" diyorlardı. Anlatmaya çalışıyordum. Sen bugün 8 saat çalışıyorsan, hafta tatili yapıyorsan, sendika gibi faaliyetlerin varsa bunlar 1 Mayıs'ın, mücadelenin sayesindedir diyordum. Verdikleri tepkilere kızıyor, işçi sınıfının kurtuluşu uğruna gerektiğinde ölümü göze alan işçileri ve devrimcileri gururla anıyordum..

Şimdi bu meşaleyi sürdürmek için mücadele eden yoldaşları sinemde haksızlıklara, yolsuzluklara, kapitalistlere öfke ile kutluyorum. Çünkü bir şeyler değişmek zorunda ve değiştirmek için mücadele etmeliyiz.

Eskiden fabrikalar yoktu. Toprak ağaları vardı. Şimdi o toprak ağaları gitti, fabrika ağaları geldi. İkisinin birbirinden farkı yoktur. Hepsi de insanların kanın emen bu kenelere dur demek gerekiyor. Dur demenin yolu mücadeleden, işçi sınıfının iktidarını kurmaktan geçiyor. Bu dünyada her şeyi değiştirecek güç işçi sınıfında var. Ama işçiler ve halkımız ne yazık ki bu konuda oldukça tutarsız ve kararsız. Üzülerek söylüyorum ki birilerinin mandası altında yaşamaya devam ediyorlar.

Hiç düşünmüyorlar insanlar neden 1 Mayıslarda meydanları dolduruyorlar diye. İnsanların içindeki öfkenin büyüdüğünü görmüyorlar. Çocuklarına bir lokma ekmek götüremeyen işçiler, geleceği çalınan, hiçbir sosyal hayatı kalmayan insanlar burada sesini yükseltiyor. Haksızlığı, hırsızlığı, yoksulluğu gururuna yedirmeyen yoldaşlar meydanlarda öfkelerini haykırıyorlar.

Bu devran mutlaka bir gün dönecek. Ondan sonra 1 Mayıs bayram havasına girecek. Ondan sonra 1 Mayıs'ta davul zurnalar çalacak, halaylara durulacak. Çocukların koşuştuğu, havada balonların, rüzgarın kanatlarında türkülerin uçuştuğu günler gelecek. Çok uzak değil bu söylenenler.

Aslında çok kolay. Birlik beraberlikle ve dinmeyen, geri dönmeyen bir enerji ile bunlar olacak şeyler. Son iki yıldır İzmir'deki 1 Mayıs mitinglerinde bir çoğalma var. Bu da yavaş yavaş bir adım öne gidiyor demektir. Hepinizi tüm yüreğimle alanlara, mücadeleye bekliyorum. İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için, çocuklarımızın geleceği için, sınıfsız ve sömürüsüz yarınlar için... Mutlaka...

Habaş'tan bir işçi

Direnişçi işçilerin yolundan sendika ağalarından hesap soralım!

Sendika ağalarının bir kısmı kürsülere çıktığında işçi sınıfı adına esip gürlerken mücadele görevini ortada bırakırlar. Daha büyük bir çoğunluğu ise buna bile ihtiyaç duymaz. Bu işbirlikçi takımı utanmazca patronlarla işçilerin çıkarlarının bir olduğunu vaaz eder, sermaye savunuculuğu yaparlar.

Sendikalarımız böyle asalaklaşmış işbirlikçilerin yönetiminde olduğu müddetçe kazanımlarımızı koruyamayız. Büyük çoğunluğumuzun bilinçsizliğinden ve her şeyi onların eline bırakmamızdan cesaret alan bu işbirlikçiler işçi sınıfını arkadan hançerlemekte hiçbir sakınca görmüyorlar. Neredeyse tüm işçi sınıfının yaşadığı bu gerçeği en iyi biz metal işçileri biliyoruz. 12 Eylül'ün ardından doğrudan patronların çabası ile kurulan Türk Metal gerçeği bu durumu en iyi anlatan örnektir.

Ama artık bu tablo değişiyor. Belki hala biz metal işçileri Türk Metal çetesinden hesap soracak kadar örgütlü değiliz ama farklı işkollarında işçi kardeşlerimiz bu işbirlikçi hainlerden hesap sormaya başladılar. Bunun en iyi örneğini hep beraber Tekel'de gördük. Sendika ağaları direnişi bitirmeye çalışırken işçilerin kararlılığı ile direniş uzun süre devam etti ve sendika ağlarının her ihanet girişimi öncü işçilerin büyük bir tepki ve öfkesi ile karşılandı.

En son olarak 1 Mayıs'ta Taksim'de diğer direnişçi işçilere birlikte Tekel direnişçileri bu ihanet şebekesine bir ders daha verdiler. Yıllardır uğruna kararlı bir mücadele verilen Taksim 1 Mayıs'ını hükümetin bahşettiğini vaaz eden ve direnişlerini ortada bırakan Türk İş Başkanı Mustafa Kumlu'yu konuşturmayarak 1 Mayıs kürsüsünden kovdular.

Bu tepki belki ilk değildi ama sendika ağalarına verilmesi gereken yanıt için önemli bir adımdı. Bu eylemle sendika ağalarına o koltuklarda istedikleri gibi at oynatmalarına izin vermeyeceğimizi direnişçi işçilerin diliyle bir kez daha hatırlatmış olduk. Dahası bu eylem sendika ağalarının ihanetleriyle mücadeleden kopan birçok işçiye de yapılması gerekeni göstermiş oldu.

Özellikle biz Türk Metal üyesi işçiler direnişçi işçilerin bu eyleminden gereken dersleri çıkarmalıyız. Başımıza çöreklenen ihanet şebekesi parçalamak için güçlü bir örgütlenme yaratabilmeli, her yerde yakalarına yapışarak hesap sorabilmeliyiz. Hele hele yeni bir toplu sözleşme dönemi başlıyorken bu çok daha önemli. Bu toplu sözleşme dönemini de kaybetmemek için bugünden sadece patronlara karşı değil bu işbirlikçi çeteye karşı da mücadele etmek için hazırlanmalıyız.

Türk Metal üyesi bir demir-çelik işçisi

Hak gasplarına ve ihanete seyirci kalmamak için;

Toplu Sözleşme Sempozyumu'na!

Önümüzdeki günlerde birçok sektörde başlayacak olan toplu sözleşmeleri emek ile sermayenin çetin bir mücadelesine dönüşecek. Çünkü asalak kapitalistler kriz faturasını sırtımıza yükleyerek yarattıkları çalışma koşullarını genel bir kural haline getirmeye çalışacak. İşçi sınıfı ise bir yandan kaybettiklerini geri almaya çalışacak, diğer yandan ise yeni haklar elde etmek için mücadele edecek.

Her dönem olduğu gibi bu çatışmaların en yoğun yaşanacağı alan metal sektörü ve **MESS Grup TİS'leri** olacak. **MESS**, henüz toplu sözleşme adını anmasa da saldırılarına dizginsiz bir şekilde devam edeceğinin sinyallerini veriyor.

Bu nedenle metal işçileri bu sürece çok ciddi bir biçimde hazırlanmalı, dağınık mevzilerini toparlamalı, mücadele silahlarını oluşturmalı, kısacacı bir büyük kavgaya girer gibi hazırlanmalıdır.

İşte böylesi bir dönemde metal işçilerinin birliğini yaratma iddiası ile yola çıkan **Metal İşçileri Birliği** bu hazırlığı kendi cephesinden yapmak için harekete geçiyor. **27 Haziran**'da **Toplu Sözleşme Sempozyumu** düzenliyor.

Metal İşçileri Birliği sempozyumla hem toplu sözleşme sürecine kapsamlı bir hazırlık yapacak, hem de derli toplu bir müdahalede bulunacak. Çünkü **Metal İşçileri Birliği**, böylelikle toplu sözleşme sürecini tabandan örgütlemeyi hedefliyor.

Gerçekleştirilecek olan sempozyumla Metal İşçileri Birliği öncü metal işçileri şahsında **2010-2012 MESS Grup Toplu Sözleşme** politikasını tartışacak, çalışma programını oluşturacak, metal işçilerinin iradesini ortaya koyacak.

Tüm öncü metal işçilerini sempozyum hazırlıklarına ve sempozyuma etkin bir şekilde katılmaya, **Metal İşçileri Birliği**'ne güç vermeye çağırıyoruz.

Sempozyum **27 Haziran 2010** saat **10:30**'da **Kadıköy Halis Kurtça Kültür Merkezi**'nde düzenlenecek.

Yunanistan işçi ve emekçileri yol gösteriyor!

Dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı benzer sorunları yaşıyor. Patronlar her yerde ücretleri daha da düşürebilmek, çalışma koşullarını daha da esnetebilmek için saldırıyor.

Düzenin efendileri ve bekçileri sefahat içinde yüzerken aşırı kar hırsları yüzünden neden oldukları krizin faturasını her yerde işçi ve emekçilere kesiyorlar.

Bunun son örneği Yunanistan'da yaşandı. Kapitalistlerin aç gözlülüğü yıllarca hortumlanan devlet kaynakları ile birleşince geçtiğimiz hafta Yunanistan ekonomisi çöktü. Daha doğru bir ifade ile Yunanistan burjuvazisinin ekonomisi çöktü. Çünkü Yunanistan'lı işçi ve emekçiler zaten her geçen gün ağırlaşan yaşam koşulları ile yüz yüzeydiler.

Yunanistan devletinin ekonomisi çökünce patronlar ve onların devleti çareyi bir kez daha işçi ve emekçilere saldırmakta buldu. Sözde işçi emekçilerin çıkarını savunan, bir de utanmadan kendilerine sosyalist diyen Papandreu hükümeti krizden çıkış için ardı ardına saldırı paketlerini açıkladı.

IMF ve Almanya gibi büyük AB ülkelerinin direktifleri ile hazırlanan bu paketlerde bizlerin de çok yakından tanıdığı, yüz yüze kaldığı uygulamalar var. Bu paketlerde krizden çıkış adı altında kamu ödeneklerinin %20 azaltılması, emekli ödeneklerinin kaldırılması veya azaltılması, emeklilik yaşının 61'den 63'e çıkartılması, KDV'nin %19'dan %23'e çıkartılması, vergilerin arttırılması ve yeni özelleştirmeler yapılması gibi önlemler var. Ayrıca sözde sosyalist olan Papandreu Hükümeti ikramiye ücretlerinde de %30'a varan kesintiler yapmanın hesabını yapıyor.

Yani anlayacağınız aynı iki yıl önce bizim asalak patronların dediği gibi bu asalaklar da "Aynı gemideyiz!" masalları ile krizin faturasını işçi sınıfına yıkmaya çalışıyorlar. Kazanılmış hakları gasp etmeyi, kölelik düzenlerinin ömrünü uzatmayı hedefliyorlar.

Ancak bizden farklı olarak Yunanistan işçi ve emekçileri bu pervasız saldırganlığa kolayından

boyun eğmiyorlar. 1 Mayıs'ta krizin faturasını ödemeyi reddettiğini ilan eden Yunanistan işçileri 5-6 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirdikleri genel grevle kolay kolay pes etmeyeceklerini de bir kez daha gösterdiler. Gerçekleşen genel greve 11 milyon nüfusu olan Yunanistan'da tam 3 milyon kişi katıldı. Ne tek bir uçak havalanabildi, ne de tek bir otobüs çalıştı. Televizyonlar, radyolar, gazeteler hepsi iki gün boyunca sustu. Sokaklarda öfkesini dile getiren yüzbinlerin dışında iki gün boyunca hayat tamamen durdu.

Yunanistan işçi ve emekçilerinin bu direnişi bizlere de örnek olmalı. Onlar sahip oldukları taban örgütlülükleri ve mücadele birikimleri ile bu kadar kararlı bir direnişe imza attılar. "Çaldıklarınızı geri getirin!", "Çalmadık, ödemeyeceğiz!" sloganları ile meydanları doldurdular.

Bizde ise birçoğumuzun umudunu bağladığı sendika ağaları bir kez daha bizleri arkadan hançerledi. Kendi aldıkları 26 Mayıs genel grev kararını ortada bıraktı.

İşte bu yüzden Yunanistan işçilerinden öğrenmeliyiz. Bizler de güçlü taban örgütlülükleri yaratabilir, adım adım mücadelemizi güçlendirirsek belki hemen bugün olmaz ama yarınlarda onlar gibi kararlı direnişler yaratabiliriz. Yunanistan işçileri ile kaderimizi birleştirerek patronlar düzenini alaşağı edebiliriz.

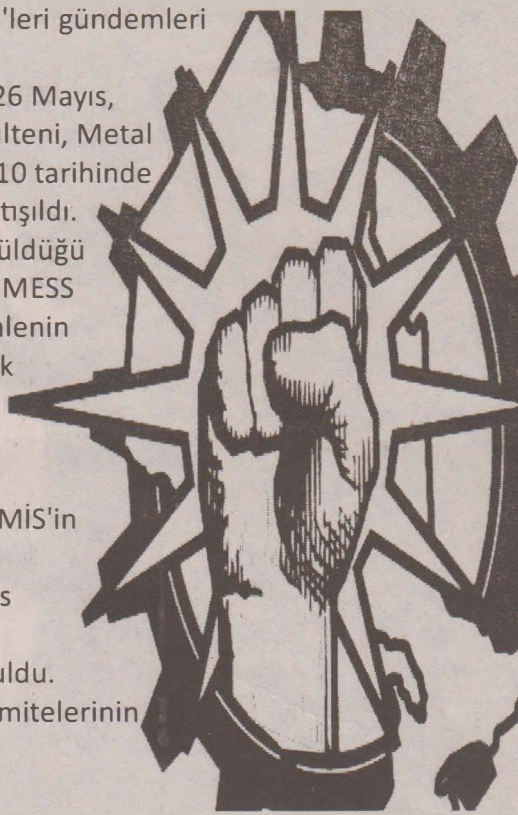
Yeter ki örgütlülüğümüzü güçlendirerek kararlı direnişler yaratmak için yola çıkalım.

Metal İşçileri 1 Mayıs'tan toplu sözleşmelere mücadeleyi tartıştı!

Metal İşçileri Birliği İzmir toplantısını 1 Mayıs ve metal TİS'leri gündemleri ile 18 Nisan tarihinde gerçekleştirdi.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi'nde yapılan toplantıda 1 Mayıs, 26 Mayıs, toplu sözleşmeler, metal işkolunun durumu, Metal İşçileri Bülteni, Metal İşçileri Birliği'nin yerel ayaklarının örülmesi ve 27 Haziran 2010 tarihinde gerçekleştirilecek Toplu Sözleşme Sempozyumu başlıkları tartışıldı.

Belirlenen başlıklar üzerinden ayrıntılı tartışmaların yürütüldüğü toplantıda Metal TİS'leri ile ilgili olarak sendikalı işyerlerinin, MESS kapsamındaki işyerlerinin belirleme, buralara dönük müdahalenin araçlarını tartışma ve 27 Haziran'da İstanbul'da gerçekleşecek olan Toplu Sözleşme Sempozyumu'na katılma kararı alındı.

Metal TİS'leri üzerinden sektörün durumu, sendikaların durumu, sermayedarların sürece dair yaklaşımları üzerine bilgilendirme yapıldıktan sonra tartışmalar zenginleştirildi. BMİS'in 21-27 Mart tarihlerinde Gönen'de yaptığı toplantının sonuç bildirgesinin aktarıldığı bölümde geçen dönemden iyi bir ders çıkarmak gerektiği vurgulandı. MESS kapsamında olan ya da olmayan tüm işyerlerine müdahale edilmesi gerektiği konuşuldu.

Toplantı Metal İşçileri Birliği'ni güçlendirmek için işyeri komitelerinin kurulmasının gerekliliği vurgusu ile sona erdi.

İzmir'de 1 Mayıs pikniği

İşçi sınıfının uluslar arası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın öncesinde İzmir'in çeşitli fabrikalarından işçiler BDSP'nin düzenlediği 1 Mayıs pikniğinde buluştu.

Demir çelik işçilerinin de katıldığı piknikte hazırlanan ortak sofrada dayanışma ruhu ile yemekler yenildi, 1 Mayıs ve 26 Mayıs genel grevi üzerinde sohbetler gerçekleştirildi.

Piknik programı içerisinde BDSP adına yapılan konuşmada ülke gündeminin anayasa tartışması ile meşgul olduğu belirtilirken emeğin gündeminde ise açlık, yoksulluk, güvencesiz çalışma, işsizlik ve yeni saldırılar olduğu ifade edildi.

TEKEL işçilerinin direniş süreci de değerlendirilerek toplam sınıf mücadelesinin bir kıvılcım ve umut olduğu, sürecin ardından da direnişlerin ardı sıra patlak verdiği ifade edildi. Sınıfın kurtuluşunun örgütlü mücadeleden ve sömürünün ortadan kaldırılmasından geçtiği anlatılarak devrim ve sosyalizm vurgusu yapıldı. Konuşmanın ardından işçi kürsüsü bölümüne geçildi. Bu bölümde metal, tekstil, tütün sektörlerinden işçiler söz alarak 1 Mayıs'a çağrı yaptılar.

Kapitalistlerin aşırı kâr hırsı Zonguldak madenlerinde 30 işçinin daha canını aldı!

İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için mücadeleye!

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 582 * Fiyatı: 25 YKr * Mayıs 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md. : Ayten ÖZDOĞAN * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sok. 5/3 Fatih/İSTANBUL* Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. * Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İstanbul * 0 (212) 577 54 92